TOBAK

T I L E G E T B R U G

Special
Collect.

SB273

M670

AF PAUL MOLDE

A. FRIGAST LARSEN FORLAG

The A. H. Hill Library

North Carolina State
University

Special
Collect.
SB273
M670

This book was presented by

THE FRIENDS OF THE LIBRARY

Danman Rapoport

DYRKNING OG VIDEREBEHANDLING

AF

TOBAK TIL EGET BRUG

PAUL MOLDE

Civilingeniør
M. Ing. F.

KØBENHAVN

A. FRIGAST LARSEN FORLAG

1941

For Rygere, som har Adgang til Jorden, det være sig som Landbrugere, Haveejere eller Lejere af en Kolonihave, kan Dyrkning af Tobak til eget Brug blive en spændende Syssel, ja, man kan næsten sige en Sport.

Hertil kommer yderligere, at i Tider med Tobakknaphed eller Tobakmangel kan Tobakken, som man selv høster og tilbereder, blive et højst velkomment Supplement til den Ration, man kan faa at købe.

Det sportsmæssige ved Tobaksdyrkningen knytter sig til de store Variationsmuligheder med Hensyn til Kvalitet og Smag, som denne Plante i særlig Grad frembyder. Næppe noget andet af Jordens Produkter, fra Gulerødder og Kaal til Roser eller Æbler, kan for *den enkelte Sorts* Vedkommende falde saa forskelligt ud som Tobakken.

Et Cox Orange Æble er altid et Cox Orange Æble, lidt smukkere og sundere, lidt mere veludviklet og maaske ogsaa lidt sødere, alt efter den Behandling det har faaet under sin Tilblivelse. Men det er og bliver dog et Cox Orange Æble. En bestemt Tobakssort kan derimod ved én Behandling blive til Cigarer, ved en anden til sødt duftende Cigaretter, ved en tredie til fin »engelsk« Shag og ved en fjerde blot til Ho eller Kompost.

Det er naturligvis ikke saaledes, at enhver Tobakssort egner sig *lige* godt til *alle* de nævnte Formaal, og Naturen har selv sagt ogsaa for Tobakkens Vedkommende sat visse Grænser, som ikke lader sig overskride; men med dette Forbehold kan man trygt sige, at alt afhænger af Dyrkeren, af hans Indsigt og Erfaring, Omhu og Udholdenhed.

Ogsaa for den *erhvervsmæssige* Dyrkning af Tobak gælder det, at Kvaliteten af det færdige Produkt og dermed ogsaa den

Pris, som kan opnaas, paa det nøjeste afhænger af Dyrkerens Dygtighed. Men for Amatøren kommer hertil yderligere, at hans Indsats ikke er tilende, blot Raatobakken foreligger færdig. Skal han have nogen Glæde af at *ryge* sin Tobak, er en Efterbehandling af en eller anden Art nødvendig; og ogsaa her er der rig Lejlighed for den enkelte til at naa frem til interessante og særprægede — velsmagende eller mindre velsmagende — Færdigprodukter.

Hensigten med denne lille Pjece er, foruden at skabe forøget Interesse for Tobaksdyrkningen som Helhed, at give dem, som maatte have Lyst til at forsøge sig, en saadan Vejledning, at de, naar Vejledningen følges, har Udsigt til allerede i første Omgang at faa i hvert Fald et rygeligt Produkt som Løn for deres Anstrengelser. De finere Nuancer kan derimod ikke uden videre laves efter en Opskrift, dertil er de for afhængige af lokale eller personlige Faktorer. Ogsaa her viser Ligheden med Sporten sig: Det er let nok at give en Vejledning i Hojdespringets eller Tennisspillets Teknik. Men det er umuligt at levere en sikker Brugsanvisning paa at blive Verdensmester.

Men endelig skal det heller ikke skjules, at visse Raad og Vink, som egentlig vilde være paa sin Plads, ikke kan gives — af den simple Grund, at de ikke kendes! Rationel Tobaksdyrkning er endnu saa ny i Danmark, at adskillig nyttig Viden venter paa at blive tilvejebragt. Men dette er vel kun en Tillokkelse mere til at tage Sagen op. Der er i Virkeligheden Erfaringer at gøre, som kan have Betydning ikke blot for ens egen Avl, men som ogsaa andre, og deriblandt Fagfolk, vil lytte til med Opmærksomhed.

Valg af Tobakssort

Ved Valget af Tobakssort er følgende at tage i Betragtning: Nogle Arter af Tobaksslægten er kun Prydplanter; de dyrkes for Udseendets Skyld, men er ikke egnede til at ryges. Dem ser vi helt bort fra her; men vi benytter Lejligheden til at indskyde den Bemærkning, at ogsaa de rygelige Arter af Tobakken er smukke Planter, som kan tage sig overordentlig nydeligt ud i en Have, og som derfor heller ikke i denne Henseende har megen Lighed med Kaal eller Kartofler.

Af Tobakker, der kan ryges, er der først den saakaldte Rustica-Tobak (*Nicotiana rustica*) eller Bondetobak, der tidligere var omtrent den eneste, der dyrkedes her i Landet. Den har gulgrønne Blomster, og Planterne bliver som Regel ikke

Tobakken pynter i Haven

over 1 m høje. Bondetobakken har den Fordel at være ret haardfør — den kan saaledes saas paa Friland —; men den giver smagsmæssigt ikke nær saa gode Produkter som *Nicotiana tabacum*-Sorterne, hvorfor det fraraades enhver, der vil ofre lidt Interesse paa Sagen, at gaa i Gang med Bondetobakken.

Nicotiana tabacum-Sorterne, der med en lidt uheldig Fællesbetegnelse ogsaa kaldes »virginsk« Tobak, har røde eller rødlig, ofte næsten hvide Blomster. Planterne bliver højere end Rustica Planterne, 1—2 m eller mere.

Nicotiana tabacum-Sorterne falder i to Grupper:

1) Sorter af Virginia-, Burley-, Kentucky- eller orientalsk Type, som er egnede til Shagtobak og Cigaretter, mindre egnede til Langpibetobak og uegnede til Cigarer og Cerutter.

2) Sorter af Havana-, Brazil-, Java- og lignende Type, som er egnede til Cigarer, Cerutter og Langpibetobak, og som *kan* bruges til Shagtobak og Cigaretter, navnlig naar de sovses godt. Disse Tobakker kræver imidlertid en egentlig *Fermentering* for at blive rygelige, og en saadan er det vanskeligt, ja, i Reglen umuligt for Amatøren, der ikke har forholdsvis store Mængder Tobak til Raadighed, at gennemføre.

Da hertil kommer, at det kræver stor Øvelse at rulle brugelige Cigarer eller Cerutter, tilraades det dem, der vil dyrke Tobak med eget Brug for Øje, i hvert Fald til en Begyndelse kun at vælge en af de under 1) nævnte Sorter og helst en *Virginia-* eller *Burley-Type*. Det færdige Produkt skal saa helst ryges i en Shagpipe eller laves til Cigaretter.

Det tilføjes dog, at de Tobaksplanter, man lettest kan skaffe sig her i Landet, ofte er Sorter, der er udviklede i Sverrig eller Tyskland, og de er med Hensyn til Smag og Anvendelsesmuligheder knap saa skarpt placerede i enten den ene eller den anden af de to omtalte Grupper som de oprindelige oversoiske Sorter. Det *vigtigste* er, at den Tobak, man dyrker, tilhører *tabacum*-Arten.

Ønsker man kun nogle faa Planter, er det nemmest at kobe disse hos en Gartner i Begyndelsen af Juni Maaned. Den, der selv vil saa, gaar frem paa følgende Maade:

Saaning

Frøene, der er meget smaa, blandes — for ikke at komme til at ligge for tæt — med fint Sand eller pulveriseret Kridt og saas i Kasse (ved større Mængder i »halvvarm« Drivbænk) i Begyndelsen af April. Frøene lægges helt overfladisk og dækkes med et tyndt Lag sandblandet Jord, som derpaa tilklappes let og vandes. Kassen anbringes under Tag, helst lunt og i hvert Fald ikke for koldt, og Jorden holdes godt fugtig. Det varer i Reglen ret længe, ofte en Maaned, inden Planterne kommer op. Har man saaet for tæt, udtyndes. Naar Tiden for Udplantningen nærmer sig, kan Kassen anbringes udenfor i Solen om Dagen.

Udplantning

I første Halvdel af Juni plantes der ud. Planterne maa gerne have 5—6 Blade inden Udplantningen, men mindre Planter kan ogsaa udplantes, naar de er kraftige og sunde.

Planterne, der som nævnt bliver 1—2 m høje, sættes med ikke under $\frac{1}{2}$ m's indbyrdes Afstand. De skal staa saaledes, at de faar mest mulig *Læ* og *Sol*. Efter Plantningen vandes, og det samme gøres i tørre Perioder; det er særlig vigtigt, saalænge Planterne endnu ikke er kommet rigtigt i Vækst, hvilket kan vare nogen Tid.

Jorden

Let, sandblandet Muldjord er bedst; mere sandholdig Jord kan ogsaa bruges. Mindst egnet er fed Lerjord. Det er sandsynligt, at Jordbundens Beskaffenhed har stor Betydning for de finere Aromanuancer, men herom ved man endnu ikke noget sikkert.

Gødning

Gødningens Indvirkning paa Tobakken er uden Tvivl stor. Med Sikkerhed ved man, at Kali virker gavnligt paa Tobakkens Brændbarhed (Glødeevne), samt at klorholdig Gødning virker yderst skadelig. Lidt klorfri Kaligødning (f. Eks. svovlsur Kali) vil derfor være godt. Inden Udplantningen kan Jorden have faaet lidt Staldgødning. Men herudover er Gødning ikke nødvendig, naar Jorden da ikke er alt for udpint. Eksperimenter med andre Gødninger, f. Eks. Salpeter- og Fosfatgødninger, vil utvivlsomt kunne føre til interessante Resultater, men det er ingenlunde givet, at de alle vil gaa i Retning af *bedre* Tobak. Ajle og Latrin bør paa Grund af Klorindholdet aldrig anvendes.

Aftopning og Frøavl

Hvis man, naar Planterne i August Maaned begynder at faa Blomsterknopper, afskærer Top og Sideskud, faar man større, kraftigere, mere aromatiske, men maaske knap saa godt forbrændende Blade.

Ønsker man at faa Frø, maa man naturligvis ikke aftoppe. Da en enkelt Plante kan levere Frø til 20.000 nye Planter, behøver man kun at lade en enkelt eller nogle faa sætte Frø. Hertil vælges de tidligst og kraftigst udviklede; og af disse bør man til Gengæld ikke tage Blade. Inden de første Knopper springer ud, binder man en Tylspose eller lignende om Blomsterstanden for at hindre fremmed Bestøvning ved Insekter. Planten er tilstrækkelig selvbestøvende til at sætte god Frugt

paa den nævnte Maade. Sideskud med senere uden for Posen fremkommende Blomster fjernes. Naar Frøkapslerne er blevet brune, plukkes de og tørres indendørs. Naar de er helt tørre, udtages Frøene. Opnaar Frøkapslerne ikke at blive brune, inden den første Nattefrost kan ventes, maa Frøplanterne sættes i Urtepotte og bringes i Hus forinden.

Bladenes Høst

Naar de underste Blade, i Reglen sidst i Juli, begynder at blive gule, høstes de. Omkring en Maaned senere høstes anden Gang, og senest inden den første Nattefrost indfinder sig, tages Resten.

Som almindelig Regel gælder, at den bedste Shag- og Cigaret-tobak faas af Blade, der er høstet forholdsvis sent, og som altsaa er blevet ret stærkt gule og modne. Den daarligste Tobak til de nævnte Formaal giver Blæde, der høstes helt grønne og umodne. Saadanne Blade er bedre egnet til Cigar- og Langpipe-tobak, men de kræver i saa Fald en Fermentering.

Høsttidspunktet har uden Tvivl stor Betydning for den færdige Vares Kvalitet. Ja, man gaar saa vidt, at man mener, at der for hvert enkelt Blad er en ganske bestemt Dag, som er den bedste, og at Høstning bare een Dag før eller senere straks giver en lille Smule ringere Kvalitet.

Bladene plukkes, ved at man bøjer dem til Siden helt inde ved Stænglen. De trækkes derefter *straks* paa Snore og hænges til Tørring. Faar de Lov at ligge blot en enkelt Dag i sammenfoldet eller sammenbunket Tilstand, vil de kunne tage alvorlig Skade ved begyndende Gæring eller Forraadnelse.

Tørring

Bladene trækkes paa Snore ved Hjælp af en lang Naal, eller eventuelt blot ved Hjælp af et Stykke sammenbøjet Staaltraad. Snorene kan være af Garn, f. Eks. Høstbindegarn eller ru Sejlgarn; glat Sejlgarn er mindre egnet, fordi man kan risikere, at Bladene under Tørringen glider paa det og derved kommer i Berøring med hinanden.

Naalen stikkes igennem Stilkene (Midterribberne) et Par cm fra disses tykke Ende; se *Fig. 1*. Bladenes indbyrdes Afstand paa Snoren skal være saa stor, at de hænger frit og ikke kommer til at klæbe sammen, i hvilket Tilfælde der hurtigt kommer

De første Blade trækkes paa Snor

Fig. 1

Fig. 2

Raaddenskab. Snorene med de paatrukne Blade hænges derpaa straks til Tørring; se *Fig. 3*. Man maa passe paa, at ogsaa Snorene kommer saa langt fra hinanden, at Bladene paa en Snor ikke kan røre Bladene paa Nabosnorene.

Den Maade, paa hvilken Tørringen foregaar, er af stor Betydning for den tørrede Tobaks Kvalitet og Egenskaber. Hvis Tørringen sker for hurtigt, bliver Bladene ikke ordentlig brune eller gule, men beholder for meget af den grønne Farve, og dette er ikke blot et Spørgsmaal om Udseende, men ogsaa om Smag og Kvalitet. Tørringen maa gerne vare en Maaned eller mere. Tempoet reguleres, ved at man regulerer Ventilationen i det Rum, hvor Tobakken hænger. Et lukket Lysthus, et Loft eller en tør men ikke opvarmet Kælder er derfor bedre end en aaben Veranda eller et Halvtag. Hvis det hen i Oktober eller November Maaned kniber med at faa Tørringen tilendebragt, eller hvis der paa noget Tidspunkt kommer *større* Mængder Skimmel, maa Tobakken flyttes til et opvarmet Rum og her tørres færdig. Sol maa Tobakken ikke faa under Tørringen.

Tørringen er tilendebragt, naar Bladene (og Stilkene) er saa tørre, at de ikke føles fugtige, men dog ikke mere tørre, end at de kan krammes i Haanden uden at gaa itu.

Lagring og Fermentering

En egentlig Fermentering (Gæring) kræver for at forløbe glat større Mængder Tobak, end Amatøren normalt raader over (adskillige Hundrede kg). For Virginia-, Burley- og lignende Tobakssorter er længere Tids Lagring i stærkt sammenpresset Tilstand imidlertid ogsaa tilstrækkelig.

Naar Bladene har den lige nævnte Fugtighedstilstand, tages de, naar det kun drejer sig om smaa Mængder (mindre end 1—2 kg), af Snorene og pakkes tæt sammen i en Trækasse af passende Størrelse, d. v. s. saaledes at den sammenpressede Tobaksmasse ikke faar for ringe Højde. Ved større Mængder samles Bladene først i Bundter (Dokker) paa 30—50 Stykker, som sammenbindes hver for sig med en Snor stramt om Stilkeenderne; se *Fig. 2*. Bundterne lægges i Kassen med Stilkeenderne til forskellig Side, saaledes at Tobakken ogsaa her pakkes saa tæt som muligt. Oven paa Tobakken lægges et Laag, der naar tæt ud til Kassens Sider, men som dog kan bevæge sig frit op og ned i Kassen; se *Fig. 4*. Oven paa Laaget lægges nogle store Sten eller andet tungt, svarende til en Belastning paa omkring 50 kg pr. Kvadratmeter Laag. Hvis Kassen ikke er helt tæt, udfores den med Papir, inden Tobakken nedlægges.

Skulde Tobakken inden Nedpakningen være blevet for tør, maa den først fugtes til omtalte, rette Fugtighedstilstand. Dette gøres ved at neddyppe den et Øjeblik i Vand og derpaa lade den ligge i Bunke og trække til næste Dag. Er den nu blevet for fugtig, tørres den i fornødent Omfang.

Den færdigpakkede Kasse anbringes paa et ikke for koligt Sted. Luftfugtigheden her er af mindre Betydning, saafremt Kassen er tæt og Tobakken tilstrækkelig fast pakket. Hvorlænge man vil lade Tobakken lagre paa denne Maade, afhænger af ens Taalmodighed og de Erfaringer, man efterhaanden gør; men et Aars Lagring bliver Tobakken i hvert Fald kun bedre af.

Vil man prøve at faa en egentlig Fermentering, der forløber under Temperaturstigning, i Gang, anbringes Kassen varmt, f. Eks. i et Fyrrum eller i et til Stadighed godt opvarmet Lokale. Temperaturen i Tobakken konstateres bedst med et Termometer, som igennem et lille Hul i Laaget er stukket ind til Midten af Tobakken; se *Fig. 4*. Har man for meget Tobak, til at Termometeret kan naa helt ind, indsætter man et Jernrør, hvis indre Diameter netop tillader, at man ved Hjælp af en Snor kan hejse Termometeret ned til Tobakkens Midte. Tem-

Fig. 3

peraturen maa kun stige til 60° C. I Stedet for et Termometer kan man nøjes med jævnlgt at føle med Haanden ind imellem Tobaksbladene. De maa blive godt haandvarme, men ikke brænde. Med kun nogle faa kg Tobak vil det imidlertid som Regel ikke lykkes at faa nogen nævneværdig Temperaturstigning i Gang.

Har man saa meget Tobak i Kassen, at Temperaturen naar op paa 60° C., tages, naar dette sker, al Tobakken ud, hvorved den afkoles. Den lægges derpaa i igen, men saaledes at den Tobak, der før laa yderst i Kassen, nu kommer ind i Midten. Denne Ompakning gentages, indtil Temperaturen ikke mere naar op paa $50-60^{\circ}$ C., hvorefter Fermenteringen, naar Temperaturen igen er blevet normal, er færdig.

Naar Tobakken er fermenteret eller blot færdiglagret, er den blevet til *Raatobak*.

Skæring

Raatobakken skal, inden den kan ryges i Pibe eller Cigaret, skæres. Skal den udvaskes eller sovses, foretages disse Processer *inden* Skæringen. Langpibetobak sovses ikke, og Udvaskning er normalt overflødig.

Man kan lade lave eller faa at købe smaa Haandmaskiner til Skæring af Tobak; men har man kun nogle faa kg Raatobak, klarer man sig let med en almindelig skarp Kniv.

Under Skæringen maa Tobakken være saa fugtig, at den ikke springer itu. Er den for tør, fugtes den, ved at Bladene neddypes et Øjeblik i Vand og derpaa henlægges let sammenbunket en Dag eller to, indtil Fugtigheden har fordelt sig jævnt.

Bladene lægges derpaa i et passende Antal omhyggeligt oven paa hinanden og skæres i Strimler af den ønskede Bredde paa tværs af Bladenes Længderetning.

Den skaarne Tobak udbredes til Tørring i et tyndt Lag i et opvarmet Lokale, indtil den har en passende Fugtighed til at kunne ryges. Den kan ogsaa tørres forsigtigt paa en Jernplade over svag Ild og under stadig Omrøring.

Udvanding

Hvis en lille Prøve af Tobakken, ogsaa efter at den er sovset paa en af de nedenfor angivne Maader, stadig er for skrap i Smagen, kan man begynde med at udvande Raatobakken. Dette foregaar simpelthen ved, at de hele Tobaksblade nedlægges i Vand nogle Minutter eller Timer, som man finder det passende, og derpaa atter tørres. Vandet, som er giftigt, kastes straks bort! En saadan Udvanding af Tobakken er naturligvis ikke gavnlig for dens Aroma, og er derfor kun en Nødhjælp, som man i Almindelighed bør undgaa. Den er som Regel heller ikke nødvendig.

Sovsning

Ved Fremstilling af *Shagtobak* og visse Typer *Cigaretter* spiller Sovsningen en stor Rolle. Her er atter et rigt Felt for den enkelte Dyrker til at eksperimentere og derigennem efterhaanden naa til de Produkter, hvis Smag han sætter særlig Pris paa. Det siger sig selv, at man prøver sig frem med smaa Mængder Tobak og ikke straks tager hele Portionen i Arbejde.

Til Sovsningen anvendes hovedsagelig Stoffer af to Grupper, nemlig *Sukkerarter* og *sode, torrede Frugter*. De kan bruges baade hver for sig og sammen.

Af *Sukkerarter* kan anvendes: almindeligt *Husholdningssukker*, *Druesukker*, *Sirup*, *Honning* o. lign. Til denne Gruppe maa ogsaa regnes *Kakao*, *Chokolade*, *Lakrids* etc., men saadanne Stoffer anvendes sjældent alene; de benyttes mere til sammen med andre Ting at sætte et særligt Præg paa Produktet.

Fig. 4

Sukkerstofferne har den Virkning, at de gør Tobakken mildere og sødere i Smagen, og samtidig forbedres som Regel Brændbarheden.

Af tørrede Frugter kan især nævnes *Svesker*, *Rosiner* og *Figner*, der alle foruden at virke paa lignende Maade som Sukkerarterne tillige tilfører Tobakken ret udprægede Smagsstoffer.

Søvsningen med Sukkerarter udføres saaledes: Man opløser den Mængde Sukkerstof, som ønskes anvendt, i den mindst mulige Mængde Vand, og den stærke Sukkeropløsning fordeles derpaa jævnt over de hele, tørre Tobaksblade. Disse henlægges derefter i en let sammenpresset Bunke for at trække i et Par Dage, og udbredes derpaa om fornødent til Tørring. Naar Fugtigheden er passende, skæres, hvorefter der tørres til Rygefugtighed som angivet paa forrige Side (Skæring, sidste Stykke).

De tørrede Frugter, som skal anvendes, udblødes en Dag eller to med den mindst mulige Mængde Vand (Svesker o. lign. afstenes forinden), og det hele gaar derpaa igennem Kødmaskinen, hakkes, æltes eller eventuelt koges til Mos. Mosen, der kan sies gennem en Sigte, hvis man foretrækker det, udbredes over Tobaksbladene, og derefter gaar man videre som ovenfor nævnt.

Man kan anvende Husholdningssukker o. lign. alene eller Sve-sker alene, og man kan anvende begge Dele sammen. Man kan ogsaa komponere en Sovs af *mange* Ingredienser, baade Sukker-stoffer, Frugter o. s. v. Den *nøjagtige* Sammensætning bliver hver enkelt's Sag og — Hemmelighed.

Den *Mængde* Sovs, man skal bruge, beregnes saaledes: Man tager saa meget Torstof ialt (altsaa Sukker og torrede Frugter m. m. tilsammen), som svarer til 10—50 % af Raatobakkens Vægt, alt efter Smag og Behag. Har man maattet bruge saa meget Vand til Sovsen, at hele dennes Kvantum ikke kan an-bringes paa een Gang, sætter man først saa meget af Sovsen til, som Tobakken kan tage, lader denne trække og tørre og tilsæt-ter derpaa Resten.

Den sovsede, skaarne og derefter tilpas torrede Tobak bliver som Regel bedre ved nogle Maaneders Lagring i tæt tillukkede Daaser eller Glas.

Blanding af forskellige Tobakker

Udmærkede Smagsvirkninger kan opnaas ved Blanding af forskellige Raatobakker inden disses videre Behandling. Da den enkelte Dyrker i Reglen kun raader over een eller vel højst et Par Sorter, anbefales det at bytte med andre Dyrkere. En-delig kan man ogsaa blande sin egen færdige Pibe- eller Ciga-rettobak med indkøbte Tobakker og derved strække disse be-tydeligt.

Cigarrulning

Cigarrulningens Kunst er som tidligere nævnt vanskelig, og vil sikkert give Begynderen Skuffelser. Men naturligvis *kan* den læres.

Al Tobak til Cigarrulning skal være saa fugtig, at den kan krammes uden at gaa itu. Den skal derpaa strippes, d. v. s. alle Stilke og Midterribber fjernes. Tobakken skal *ikke* sovses.

En Cigar bestaar nu af 3 Dele: *Indlæg* og *Omblad*, der tilsam-men danner *Viklen*. Uden paa Viklen ligger *Dækbladet*.

Til Omblad og navnlig til Dækblad tages kun hele Stykker uden Huller; de udskæres inden Rulningen i passende Form. Det øvrige bruges til Indlæg og eventuelt til Pibetobak.

En passende Mængde Tobak, uskaaret men delt i mindre Styk-ker, formes i Haanden til en Slags Rulle, der omsvobes med Ombladet. Viklen lægges derpaa i et Stykke stift Papir, hvor

den tørrer noget, saaledes at den bedre holder sin Form og lettere lader sig overrulle med Dækbladet. Dette rulles paa fra den Ende, i hvilken Cigaren skal tændes, og fæstnes i Spidsen med lidt Gummi- eller Dekstrinopløsning. Cigaren skal derefter tørre til Rygefugtighed.

Udbytte

Som Udbytte af Dyrkningen kan man gennemsnitlig regne med omkring 15 Blade pr. Plante, hvilket svarer til 50—100 g tørret Tobak. Ved Sovsning til Shagtobak o. lign. kan Vægten forøges med henimod $\frac{1}{2}$ Gang.

Anmeldelsespligt og Dyrkningsafgift

Efter Loven er enhver, der dyrker Tobak — udover nogle enkelte Planter alene til Pryd —, pligtig at anmelde Dyrkningen, senest inden Udgangen af Juli Maaned det paagældende Aar, til Vurderingsformanden i den Skyldkreds (Ejendoms-skyldvurderingen), hvori det dyrkede Areal er beliggende. Blanket til Anmeldelsen faas udleveret hos Vurderingsformanden. I Tvivlstilfælde kan man henvende sig til Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, Frederiksholmskanal 25, København K. Dyrkningsafgiften er 50 Øre pr. kg lufttørret Tobak.

TOBAKSFRØ

Højeste Kvaliteter i

Plænegræsfrø

Urte- og Blomsterfrø

Løg og Knolde

til Stue og Have

*Gælder det Frø
og Løg
er det Lassen*

*Katalog tilsendes gratis
paa Forlangende*

SVEND LASSENS FRØHANDEL ^A/_S

Nørregade 6 . København K . Telefon Byen 7353

I 1941 udkommer

Bogen for Mandfolk

PAUL MØLDE: **TOBAKKEN**

*En Bog paa cirka 300 Sider med Mængder af Billeder, behandelende
bl. a. følgende Emner:*

Tobakkens Historie

Tobakkens Økonomi

Tobaksdyrkning og

Fremstilling af Raatobak

Tobaksvarernes Teknologi

Tobakstilbehør

Tobakkens Kemi

Tobakken og Sundheden

Kunsten at ryge

Tobakken og Poesien

Tobaksanekdoter m. m.

*En Bog
med saglig Oplysning
og megen nyttig Viden.
Men samtidig
en Hyldest
til det populæreste
og mest demokratiske
af alle
Nydelsesmidler.*

A. FRIGAST LARSEN FORLAG

Nørregade 13 . København K . Tlf. Palæ 4095